

N:o 189.

Af herr **O. Erickson** i Bjersby, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t angående upphörande af rätt att å tullnederlag upplägga spanmål, omalen och malen.*

Vid 1895—1896 årens riksdagar väcktes inom Riksdagen förslag om att Riksdagen skulle hos Kongl. Maj:t anhålla om upphäfvandet af nederlagsrätten å spanmål, omalen och malen. De skäl, som för förslaget anfördes, voro hufvudsakligen, att denna rätt numera på grund af förändrade kommunikations- och produktionsförhållanden var obehöflig och att den på de inhemska spanmålsproducenternas be- kostnad gagnade enskilda intressen — förslagen vunno ej Riksdagens bifall. Frågan var af den beskaffenhet, att den måste antagas af båda kamrarna och således ej kunde genom gemensam votering afgöras. Ena kammaren biföll båda åren det framställda förslaget, under det den andra kammaren båda åren afslog detsamma. Utan att träda den ena eller den andra uppfattningen för nära, kan man säga, att frågan sålunda är omtvistad. Då dertill kommer, att saken är af stor vikt, och erkännas väl bör, att, då Riksdagen velat genom tullsätser skydda landets spanmålsproduktion, hvarje neutraliserande inverkan på det af- sedda skyddet bör aflägsnas, lär väl icke någon kunna bestrida, att anledning finnes för en begäran om att frågan blifver fullständigt ut- redd, då det derefter blifver hvar och en lätt att om densamma bilda sig en fast mening.

Med anledning häraf vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte så fort ske kan låta undersöka, huruvida fullgiltiga skäl förefinnas för bi-

behållande af den nu medgifna rätten att å tullnederlag upplägga spanmål, omalen och malen, eller huruvida icke från tullnederlags rätt böra undantagas nämnda varor.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1898.

Oskar Erickson.

N:o 190.

Af herr **A. Olsson** i Mårdäng, *om tillägg till 4 § bevillningsförordningen.*

Vid nästlidet års riksdag hemstälde jag uti motion (n:o 162), till hvilken jag tillåter mig att hänvisa, att Riksdagen måtte besluta om tillägg till 4 § mom. b), kongl. förordningen angående bevilning af fast egendom etc., att byggnader, tillhörande nykterhetssällskap och föreningar och afsedda för deras verksamhet, måtte från bevilning befrias.

Riksdagens bevillningsutskott, som behandlade motionen i sammanhang med Kongl. Maj:ts förslag till förordning angående bevilning af fast egendom etc. (bev. utsk. bet. n:o 19 vid 1897 års riksdag), ansåg sig ej böra tillstyrka bifall till framställningen, dels därför att berörda sällskap och föreningar, »vid sidan af det sedliga mål, de afse att befrämja, jemväl hafva ett ekonomiskt syfte», hvarför deras lokaler ej